

udgående varsel. For det første mener vi, at det også må tale med en vis vægt, at et flertal blandt landets politimestre anbefaler en regulering. Og for det andet, at det er uholdbart, at det rent faktisk er muligt systematisk at chikanere andre mennesker ved hele tiden at vælge nye ofre for chikanen, når en advarsel endelig er givet.

Selvfølgelig er vi også opmærksomme på, at Straffelovrådet i 1988 ikke kunne anbefale en sådan ændring af straffeloven, og rådets opfattelse må da også tale med en vis vægt, men som forslagsstillerne selv anfører, har rådets udtalelse efterhånden nogle år på bagen, og en revurdering ville nok ikke være af vejen.

Vi kan i CD som udgangspunkt sige, at vi er positive over for forslaget, men vi synes, det vil være en fordel under udvalgsbehandlingen at få sandsynliggjort, at afgrænsningsproblemerne kan udryddes, og at det i øvrigt kan påvises, at en lovændring vil have en præventiv effekt.

Tom Behnke (FP):

Der skal ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet synes, det er et godt forslag. Det Konservative Folkeparti har fremsat. Og det er desværre et forslag, som er nødvendigt, for den sag, der er omtalt i beslutningsforslaget, er jo ikke den eneste. Telefonchikane foregår jo hver eneste dag, og der er ganske mange mennesker, som hver eneste dag bliver chikaneret, ikke bare via telefonen, men også via andre kommunikationsmidler.

I nogle sager er det jo meget begrænset. Der kan være tale om folk, der er blevet skilt, og som så skal genere hinanden lidt på den konto. Men der findes også sådanne sager, som er omtalt i beslutningsforslaget, altså hvor det nærmest har antaget en manisk karakter, og hvor nogle bevidst ringer rundt til en hel masse mennesker og bliver ved med at chikanere og chikanere dem.

Og det, der er problemet på det her område, er jo netop, at først skal man som forurettet registrere, hvad det er, der foregår, og på hvilke tider af døgnet, og hvad der eventuelt bliver sagt eller ikke sagt, og så skal man overbevise politiet om, at politiet skal gå ind i sagen, og så skal politiet først til at finde ud af, om der er basis for at gå ind i sagen, og så skal man foretage en registrering ved telefonselskaberne. Og først når det er sket, kan man begynde at finde ud af, hvem det er, der chikanerer, og i hvilket omfang det sker, og om det så giver grundlag

for, at man kan give disse personer tilhold om, at de ikke må ringe osv. Og først derefter kan man altså komme igang med at straffe de mennesker, der foretager den chikane.

Og det er klart, at sådan som systemet er indrettet i dag, er det alt for langsommeligt og alt for langvarigt. Så ofrene for det her chikaneri kan faktisk være ofre i ganske mange måneder, inden politiet har en mulighed for at gribe ind, og inden domstolene har en mulighed for at gribe ind, og det er uholdbart. Det bør være sådan, at når der er tale om chikane, skal man kunne gribe ind på et langt tidligere tidspunkt.

Og der er jo ikke – som SF's ordfører sagde – tale om, at man skærper straffene her; det gør man jo ikke. Det, der er tale om, er, man udvider muligheden for at gribe ind over for chikaneriet på et tidligere tidspunkt, men strafferammen er den samme, og straffene vil formentlig også være de samme fremover. Så det eneste, man gør, er altså, at man giver myndighederne mulighed for på et tidligere tidspunkt at gribe ind og sige: Det, du foretager i øjeblikket, er ren chikane, og det vil vi ikke finde os i, og derfor får du en sanktion – typisk i form af en bøde.

Så der er ingen tvivl om, at forslaget her er kærkomment, og Fremskridtspartiet kan støtte det hundrede procent.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig forslaget fra De Konservative, som vil give politiet nogle bedre redskaber i form af sanktioner med hensyn til at komme telefonchikane til livs. Det venter for os tungt, at hele Farum Politikreds har tilkendegivet, at en kriminalisering uden advarsel i grovere og vedholdende tilfælde af fredskrænkelser er begrundet og ønskelig.

Det må være, fordi jeg ikke er medlem af Retsudvalget, jeg slet ikke forstår, at man kun giver tilhold for et bestemt nummer og en bestemt familie, at man ikke kan give en generel advarsel om telefonchikane, men jeg kan ikke lade være med at sammenligne det med, at hvis man har lavet butikstyveri i Føtex og så får at vide, at man ikke må have lov til at lave butikstyveri i Føtex, så kan man gå i gang med Brugsen næste gang osv., så længe der nu er nye butikker at gøre det i.

Jeg synes, det må være en helt rimelig parallel at drage her, men det må jo være, fordi jeg ikke er medlem af Retsudvalget, jeg ikke forstår det.